

סוקראטס
אלטרואיזם

הים יותר ממני. לאט לאט. האם הוכחנו שיש גורם ראשוני אחד לכל הדברים הקיימים? האם הי טיעון שלי רמו על מיספר הגורמי מים הראשוניים שהיו קיימים בתי חילתו של הזמן?

פרנסיסקו: נכון. אין בטיעון שלך שום דבר המרמז על מיספר הגורמים הראשוניים.
סוקרטס: או מה הקשר בין הטיעון שלי לבין קיומו או אי קיומו של אלוהים?

פרנסיסקו: באמת אין קשר, כי במושג „אלוהים” מתכוונים לגורם כל הגורמים, שהוא אחד ויחיד, ואילו הטיעון שלך מאפשר את קיומו של יותר מגורם ראשוני אחד ביקום החומרי.

סוקרטס: יפה. זאת אומרת שלנושא האלוהים לא התייחסנו עדיין.

פרנסיסקו: נכון. אבל אני חושד שבסופו של דבר, אחרי ש הוכחות את קיומה של ישות רוחנית, תטען גם שיש אלוהים.

חתול הזה. או אולי זו צורה ללא חומר — צורה של לא-כלום?

פרנסיסקו: בסדר. אני מרים ידיים. אני מרים ידיים, ממה עשוי החתול?

סוקרטס: אתה מסכים שכל צורה היא צורתו של חומר מסויים ושהצורה היא, למעשה, גבולותיו של החומר?

פרנסיסקו: כן. אני מוכן לקבל את ההגדרה הזאת.

סוקרטס: אם כן, חייב לה יות איזונו חומר ממנו ייצרת את צורת החתול.

פרנסיסקו: אבל החתול הזה הרי אינו ממשי.

סוקרטס: אתה הרי ראתי אר תו. התוכל לקלוט דבר שאינו קיים?

האם אלוהים קיים?

סוקרטס: אני חושש. פרנסיסקו, שאתה משתוקק להגיע אל אלו-

(המשך מעמוד 63)

סוקרטס: אני מדבר ברצינות.

פרנסיסקו: ההבדל ברור. הסוס חי, המכוננית — לא. את ה מכוננית עלינו להפעיל ולכוון, ר אילו הסוס יכול לנוע בכוחות עצמו, בלי שיפעילו אותו.

דושיח אל אברי גופך

סוקרטס: יפה. בוא נבחן נקודה אחרת. כשאני מדבר אליך, האם אני מדבר אל הרגל שלך?

פרנסיסקו: אני מקווה שלא. הרי אינו ממשי.

סוקרטס: או אולי אני מדבר אל הכבד שלך?

פרנסיסקו: שטויות. הכבד אינו מבין דבר.

סוקרטס: כלומר, כשאני מד-

..כרגע אני פילוסוף

משום שאין לי

ברירה. אני פילוסוף

כי זהו הנשק שלי.

בר אליך אני מדבר אל מהות מבינה.

פרנסיסקו: ודאי.

סוקרטס: וכאשר אתה מבין דבר מה, האם אתה מודע לכך?

פרנסיסקו: ברור שהבנה כרוכה במודעות. אני מודע לכל מה שאני מבין.

סוקרטס: מכאן, שכאשר אני מדבר אליך, אני מדבר אל מודעתך. נכון?

פרנסיסקו: כן.

סוקרטס: איך הגעתי למסקנה הזו?

סוקרטס: אם כדבריך, אליך אני מדבר אל מודעות, אתה — בהיותך הישות אליה אני מדבר — מהווה את המודעות.

פרנסיסקו: בסדר.

סוקרטס: מכאן, שאינך גוף. למרות שיש לך גוף...

קרוי, סוקרטס

וממשות החתול

פרנסיסקו: אני לא יכול לומר ששיכנעת אותי, סוקרטס. אני רק יכול להגיד, שאני לא מוצא כל פגם בהגיון שלך. הבעיה היא ש כל זה לא נראה לי ממשי, ושאני לא מצליח להבין איך כל זה מת ייחס אלי, כאן ועכשיו. האם אני יכול לשלוט בעצמים חומריים ב אמצעות החלטותי? האם אני יכול לברוא חלל בכוח ההחלטה שלי? אני לא מקבל את זה. סוקרטס, המציאות של חיי מפריכה את כל המסקנות המזורות האלה.

סוקרטס: בוא נערוך ניסוי קטן. עצום לרגע את עיניך ונסה לדמיין לעצמך חתול.

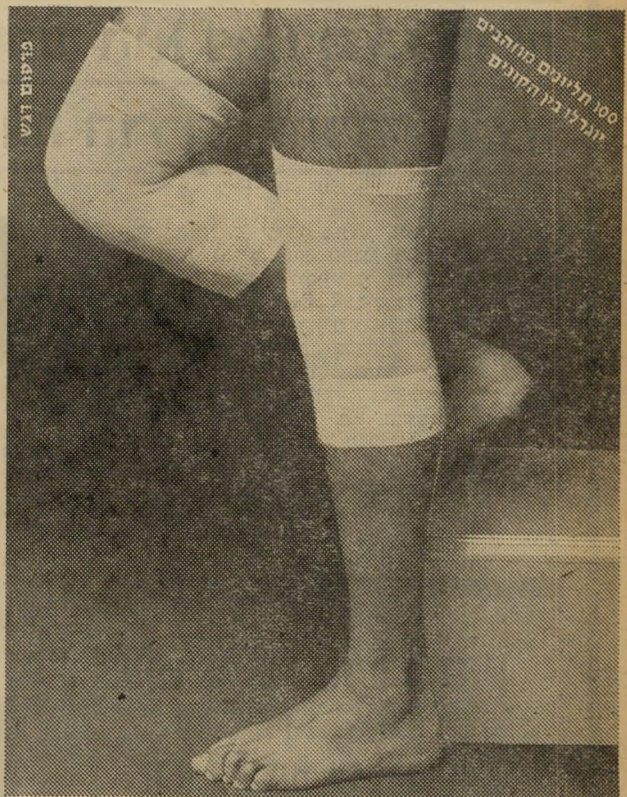
פרנסיסקו: בסדר. אני רואה בעיני דיוחתי חתול. אז מה?

סוקרטס: ממה עשוי החתול הזה?

פרנסיסקו: מה זאת אומרת, סוקרטס? ראיתי דמות של חתול, צורה של חתול.

סוקרטס: יפה. ואני שואל אותך ממה עשויה צורתו של ה-

חס בעולם התחתון

להקלת כאבים ושמירת חום הפרקים מגייני ברכיים מצמר אנגורה

מבחר מוצרים מצמר אנגורה בבתי המרקחת, במחשביד לצרכן בסופרפארם ובסלונים מובחרים

אנגורה
הלהיט החם של החורף

הסרט תהילה מלא תחושות חיים אמיתיות... זהו סרט מהמם, המציף את הצופה באנרגיה ובכל... ("ספקטיטור")

חלום של צעירים על הצלחה...

הסרט שכבש את מסכי ארה"ב בסערה!

טם: אדי ברט, אירנה קארה, לי קורי, לאורה דין

תהילה

אלן פארקר ("אקספרס של הצוח")

סרטו של

ככורה ארצית

„גת” ת”א „אואזיס” ר”ג

בשיטת הדולביסטריאו בשיטת הסטריאו

9.30 — 7 — 4.30

מס. קול הסרט על תהיטי לטראטו. הניצח C.I.C.

אמו של קרוי על בונה

...אינני מבניה מה קרה לו. אולי אשתו אשמה. את הנכדה שלי לא זכיתי לראות. כשביקשתי שישלחו לי תמונה שלה, השיב במכתב כי אקבל צילום אחרי שאשלם את מחצית המחיר. קשרתי קשר עם האומנת של הנכדה, והיא סיפרה לי בפרטי-פרטים מה שלומה ומה שלום מוישה'לה. פעם שלחתי להם בדואר דובון לילדה ושמעתי מהאומנת שהילדה משחקת איתו. אבל מוישה'לה הקים סביבו מחיצות. בשום פנים לא יכולתי להתקרב אליו ולראות אותו, מאז אותו יום שקרא את איין ראנד. אני כתבתי לו מיכתב, והסברתי לו שהוא כל כך קנאי לרציונאליות, עד שהוא בעצמו אינו רציונאלי. אינני מבקשת ממנו טובות. אני יודעת שהוא זקוק לי, שרע לו, ושגם הנכדה זקוקה לסבתא. אני בפירוש אלטרואיסטית. אז מה? ועכשיו הוא טס לאוסטרליה, ויישאר שם עקור. אני יודעת כמה נורא גורלם של עקורים...

• דברים שאמרה האם לסופר הארץ דורון רוזנבלום (הארץ, 14.3.75).